

10/08/2019

Το Ευαγγέλιο, Σάββατο 10 Αυγούστου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο ιβ' 30-37

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·

καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἦ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλὸν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·

ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

Ἡ ἐρμηνεία

Καθορίσατε τὴν θέσιν σας, διότι ἐκεῖνος που δεν εἶναι μαζί μου εἶναι ἐναντίον μου καὶ ἐκεῖνος που μαζί με ἐμέ δεν συγκεντρώνει καὶ δεν φρουρεῖ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας μου, τὰ σκορπίζει καὶ τὰ ἀπομακρύνει.

Διὰ τοῦτο σας λέγω ὅτι κάθε ἁμαρτία καὶ βλασφημία θὰ συγχωρηθῇ στους ἀνθρώπους, ἐφ' ὅσον θὰ μετανοήσουν· ἡ δε βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, (το νὰ διαβάλλῃ δηλαδή κανεὶς ἀπὸ ἐσωτερικὴν πώρωσιν καὶ ἐν ἐπιγνώσει νὰ ἀποδίδῃ τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στον διάβολον) αὕτη ἡ βλασφημία δεν θὰ συγχωρηθῇ ποτέ στους ἀνθρώπους αὐτούς.

Καὶ ἐκεῖνος που θὰ πῇ υβριστικὸν λόγον ἐνάντιον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου (σκανδαλιζόμενος ἀπὸ τὸ φαινόμενον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεώς του) θὰ συγχωρηθῇ, διότι πιθανόν νὰ μετανοήσῃ. Εἰς ἐκεῖνος όμως που θὰ ἐκστομίσῃ βλάσφημον λόγον κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (καὶ ἀπὸ διεστραμμένην θέλησιν θὰ ἀποδίδῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στον διάβολον) δεν θὰ λάβῃ ἄφεσιν τῆς ἁμαρτίας του οὔτε εἰς τὴν παρούσαν οὔτε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διότι θὰ ἔχῃ σκληρυνθῇ πλέον ἡ καρδιά του καὶ θὰ εἶναι ἀνεπίδεκτος μετανοίας.

Ὅπως τὸ δένδρον, ἀνάλογα με τοὺς καρπούς που παράγει, τὸ χαρακτηρίζετε καλὸν ἢ κακόν, ἔτσι κάμετε καὶ με ἐμέ. Ἡ παραδεχθῆτε καὶ διακηρύξατε ὅτι τὸ δένδρον εἶναι καλόν καὶ ὁ καρπὸς του εἶναι καλός ἢ παραδεχθῆτε ὅτι τὸ δένδρον εἶναι σάπιο καὶ βλαμμένο καὶ ὁ καρπὸς ἐπίσης αὐτοῦ χαλασμένος καὶ ἐπιβλαβής. Διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν κατανοεῖται ἡ ποιότης τοῦ δένδρου. Καὶ οἱ ἰδιοὶ μου καρποὶ, τὰ ἔργα μου, μαρτυροῦν τι εἶμαι ἐγώ.

Ἀπόγονοι ἀπὸ φαρμακερές οὐχίες, πὼς μπορεῖτε σεις ποτέ νὰ λέτε λόγους ἀγαθούς, ἐφ' ὅσον εἰσθε πονηροὶ καὶ διεστραμμένοι; Διότι τὸ στόμα ἀντλεῖ καὶ ομιλεῖ

πάντοτε από εκείνα που υπερεκχειλίζουν την καρδίαν.

Ο αγαθός άνθρωπος βγάζει πάντοτε αγαθούς λόγους από τον αγαθόν θησαυρόν της καρδίας του. Και ο πονηρός άνθρωπος βγάζει πονηρά και βλάσφημα λόγια από τον φαύλον θησαυρόν.

Σας λέγω δε και τούτο· ότι δια κάθε περιττόν και μάταιον λόγον, τον οποίον θα πουν οι άνθρωποι, θα λογοδοτήσουν κατά την ημέραν της κρίσεως. (Και πολύ περισσότερον δια τα συκοφαντικά και φαρμακερά λόγια των).

Διότι από τα λόγια σου θα δικαιωθής και από τα λόγια σου θα καταδικασθής”.